

WERELDWIJZER

Stichting WereldWijd | Blad voor Medewerkers en Belangstellenden





adviesburo jos reubsaet

bouwfysisch en akoestisch onderzoek en advies
ambachtelijke techniek

St. Franciscusweg 29, 6416 ET Heerlen
tel. (045) 571 19 91 fax. (045) 574 19 85
www.josreubsaet.nl

IN DIT NUMMER:

| | |
|--|-------|
| Een taal heeft geheime krachten | p. 3 |
| Het project VakTaal | p. 4 |
| Open Dag AZC Maastricht | p. 5 |
| Maatschappelijke Beursvloer | p. 5 |
| Chapeau voor jullie! | p. 6 |
| Wist u dat? | p. 7 |
| VakTaal Drieluik | p. 8 |
| Achter de deur van het naailokaal | p. 10 |
| Op de koffie bij Fedaa Alabrash | p. 11 |
| Op stage bij VakTaal | p. 12 |
| WereldTools 2018-2021 | p. 13 |
| Chapeau voor het Repair Café! | p. 14 |
| De onderneming van Yasser: Aalem Diensten | p. 15 |
| Even voorstellen: Ed Peters | p. 16 |
| In Memoriam | p. 17 |
| Zuster Paula Paauw schrijft een boek | p. 18 |
| Even voorstellen: Heinz van de Schoor | p. 19 |
| Interview met Annelies Rademakers | p. 20 |
| Leerlingen van het UWC komen helpen | p. 21 |
| Cursus Elektrotechniek | p. 22 |
| Sponsoring in natura: maatschappelijk betrokken ondernemen | p. 22 |
| Colofon | p. 22 |

VERKOOP ■
VERHUUR ■
REPARATIES ■
ONDERHOUD ■

JENNEKENS

ASTECHNIEK

WITHUISVELD 36
MAASTRICHT
043 - 3520707

LAS & SNIJTECHNIEK - AFZUIGINSTALLATIES - MACHINES
GEREEDSCHAPPEN - TECHNISCHE GASSEN

multicopy the communication company

Meerssenerweg 93, 6222 AJ Maastricht
Tel:043-3637994, maastricht@multicopy.nl



Stichtingwereldwijd.nl



Stichting.wereldwijd

EEN TAAL HEEFT GEHEIME KRACHTEN

Ooit heb ik een Duits gezelschap aan het einde van een cursus bedankt voor de getoonde 'Andacht'. Een bulderend gelach kwam uit de groep. Wat had ik verkeerd gezegd? 'Andacht' was op zich niet fout, Herr Bisscheroux, maar misplaatst. Bij 'Andacht' moest ik toch meer denken aan een gebed uitgesproken met een volledige spirituele overgave voor de voorganger. 'Aufmerksamkeit' was beter op zijn plaats geweest. Het is maar dat u het weet.

Dit voorbeeld laat zien dat taal zowel van de spreker als de luisteraar is. Een taal eigen maken is meer dan het leren van woorden voor dingen. Taal doet leven en is vaak ook nodig om te overleven. Zo geeft taal toegang tot werk en het zelfstandig verdienen van je boterham. We kunnen soms beter, bij wijze van spreken, een blijke taal in het kerstpakket stoppen dan kerststol. Ondanks dat de boekverkopen dalen wordt taal in onze maatschappij steeds belangrijker.

Kijk maar wat er rondgaat op social media en wat in de mailboxen wordt geparkeerd. Wil je daar grip op houden, wordt ons voorgehouden, dan moet je snel filteren.

Daar moet je dus wel (taal)vaardig voor zijn. Ben je dat niet dan ben je aangewezen op hulp van anderen of aan de goden overgeleverd. Nu is weer de tijd aangebroken om via het beeldscherm te veranderen van zorgverzekeraar of energieleverancier. Bedenk maar eens hoe taal- en ook rekenvaardig je moet zijn om (goede) keuzes te maken. Taal geeft kracht. Investeren in spreken, luisteren en begrijpen is waardevol. Daarom spreekt het mij zo aan dat sinds een jaar WereldWijd aan de slag is met het project VakTaal.

Van vaktaal is de overstap naar straattaal snel gemaakt. Van zuster Paula is recent de beschrijving van haar levensverhaal verschenen. Deze beschrijving is getiteld: "De straat als brede kloostergang". Hier is de straat meertalig en met respect voor sprekers én luisteraars.

Ik wens jullie naast fijne kerstdagen ook een begripvol 2019 toe.

Namens het bestuur van WereldWijd •
Taco Bisscheroux, voorzitter.

PS: Bij het maken van dit voorwoord heb ik wat opgehaald bij Paulien Cornelissen, Rita Mae Brown en Maurice de Greef.



Taalles door Bernie Lacroix



HET PROJECT VAKTAAL

Eerst een korte opfrisser: wat houdt dit project ook alweer in? Vorig jaar heeft het Elisabeth Strouven Fonds in Maastricht WereldWijd benaderd omdat men genegen was een financiering te verstrekken om ons “oude werk” van lesgeven in taal en techniek nieuw leven in te blazen.

In de jaren '90 en 2000 was WereldWijd een mierennest van activiteiten met dagelijks soms wel 50 tot 60 cursisten. De laatste jaren was het helaas veel te stil in de werkplaatsen van WereldWijd, en ook onze taal-docenten belden vaak tevergeefs of we niet nog een klas hadden. Het aanbod van het Elisabeth Strouven Fonds was dan ook zeer welkom. Vanaf november 2017 konden we een 25-tal mensen een dual traject aanbieden. In de ochtend Nederlandse taalles en in de middag praktijkles met de keuze uit één van de cursussen textielbewerking, computergebruik, houtbewerking, lassen/metaalbewerking en elektrotechniek en dit tweemaal per week, op maandag en donderdag. Het project is voor iedereen van buitenlandse afkomst toegankelijk, woonachtig in Maastricht of het Heuvelland. We hoeven geen onderscheid te maken tussen mensen met een verblijfsvergunning en asielzoekers die nog aan het wachten zijn op een definitief antwoord op hun asielaanvraag. Het motto van het project is immers “Doe mee, tel mee” en dan maakt het niet uit welk “etiketje” je hebt. We doopten de nieuwe boreling “VakTaal”.

WereldWijd onderzocht in eerste instantie wat er zoal gedaan wordt aan onderwijs aan en integratie van buitenlandse mensen in Maastricht en het Heuvelland en dat bleek opvallend veel te zijn. Naast de verplichte inburgering, bleken er tal van grote en kleinere initiatieven te bestaan in de regio die taal- en integratieactiviteiten aanboden aan de beoogde doelgroep. We waren echt niet meer de enige...



Taalles door Jean Bouwens (links)

We zochten contact met de diverse organisaties en ook met de gemeente Maastricht om VakTaal onder de aandacht te brengen. Voorts werden er folders en flyers ontwikkeld en verspreid. Al snel werd duidelijk dat wij niet concurrerend maar aanvullend wilden zijn op reeds bestaande projecten. Bijna alle statushouders bijvoorbeeld volgen het inburgeringstraject aan Leeuwenborgh; dit traject is verplicht. Alleen op de dagdelen dat men vrij heeft kan en mag men deelnemen aan VakTaal van WereldWijd.

Medio mei 2018 hadden al 40 mogelijke cursisten een gesprek gehad bij WereldWijd. Dat wil helaas niet zeggen dat we alle klassen en cursussen twee dagen per week vol hadden zitten. “Vroeger” kreeg iedere cursist taal en techniek, nu is de bezetting erg versnipperd. Sommige mensen volgen alleen taalles, anderen volgen alleen technieklessen, weer een gedeelte kan alleen op maandag komen of alleen 's middags. Het is soms lastig het overzicht te behouden. Blijkbaar is het

bezoeken van meerdere scholen per week alleen voor de echt gemotiveerde deelnemers weggelegd.

Dit neemt niet weg dat er nu gelukkig weer meer leven is in de WereldWijd-brouwerij. We hebben nieuwe taaldocenten mogen begroeten, lesmateriaal en eenvoudige woordenlijsten worden weer volop gekopieerd, de cursus elektrotechniek is weer uit de kast gehaald, het eerste lasdiploma is uitgereikt, er wordt weer druk getypt in het computerlokaal. Kortom: WereldWijd lijkt weer op een mierennest! ●



Metaal docent Pierre Francot met een cursist

OPEN DAG AZC MAASTRICHT

Het Asielzoekerscentrum (AZC) Maastricht heeft op zaterdag 22 september een Open Dag georganiseerd, waarop alle geïnteresseerden en buurtbewoners konden gaan kijken hoe zo'n AZC er nu van binnen uitziet en wat er allemaal gebeurt. Stichting WereldWijd kreeg een uitnodiging om een informatiestand in te richten en haar werkzaamheden te presenteren. Immers, in het kader van het project VakTaal zijn we in de gelegenheid om ook aan asielzoekers die nog in afwachting zijn van het antwoord op hun asielverzoek, een cursus aan te bieden.



V.l.n.r.: Ard Venhuizen (I.O.M.), Ed Peters en Louis Eggerdink (WereldWijd)

Stichting WereldWijd

Met een auto vol folders, flyers, posters, banners, schrijfblokjes enzovoorts arriveerden de WereldWijders Louis Eggerdink en Ed Peters ruim voor de opening van de festiviteiten bij het AZC alwaar we gedirigeerd werden naar een standje op de binnenplaats. Daar troffen we al snel een oude bekende aan, Ard Venhuizen van IOM, onze partner in het project WereldTools.

Door het tekort aan tafeltjes, of surplus aan organisaties (het is maar hoe je het bekijkt) moesten we een standje delen met Ard. Gelukkig sluit ons werk in de praktijk goed op elkaar aan, dus konden we nogal eens gezamenlijk ons verhaal doen. De eerste hapjes van de bewoners van het AZC deden al de rondte en aangezien ik alleen vliegen afsloot, liet ik mij menig hapje goed

smaken. Het eerste uur van de Open Dag verliep dan ook voorspoedig; we spraken met bewoners, organisaties die ook ter plekke waren en ook een verdwaalde buurtbewoner kwam een kijkje nemen bij onze stand. So far so good. Even later begon het echter wat harder te waaien, gevolgd door de eerste druppels, waarna de wind aan begon te wakkeren (foldertjes waaiden van de tafel af), het begon donkerder te worden, de eerste druppels werden opgevolgd door gestage regen (de twee banners vielen om) waarop uiteindelijk de hoosbuien kwamen en ons mooie Pr-materiaal enige waterschade opliep. Snel alle spullen bijeen geveegd en naar binnen gevlucht. Daar kregen de organisaties als noodoplossing een tafeltje toegewezen waar we konden gaan staan en een kopje koffie drinken om wat op te warmen. De folders werden uitgeknepen en enigszins doorweekt en klappertandend van de kou stonden we met zijn allen in een kleine ruimte gepropt te wachten op wat komen ging. En dat was helaas niet meer zo veel....Al snel besloten we dan ook dat het mooi geweest was en zijn we huiswaarts gekeerd. ●

MAATSCHAPPELIJKE BEURSVLOER MAASTRICHT EN HEUVELLAND

WereldWijd was weer aanwezig op de maatschappelijke beursvloer op 15 november in Centre Céramique in Maastricht. De vaste PR-vertegenwoordiger van WereldWijd was natuurlijk Louis Eggerdink, vergezeld door Frans Frankhuizen, interim coördinator WereldWijd.

Met de in eigen werkplaats gelastestatafel op wielen trokken we veel aandacht. Veel organisaties zochten vrijwilligers. Er waren veel verzoeken aan WereldWijd voor timmeropdrachten. Uiteindelijk is er een match gemaakt: De gemeente Maastricht gaat aandacht beste-

den aan de voortdurende zoektocht van WereldWijd naar materialen en gereedschappen.

Het was goed dat we erbij waren.



Docent Lybert Jansen en cursisten poseren vol trots samen met Fatem (achterste rij derde van links)

CHAPEAU VOOR JULLIE!

In gesprek met: Fatem te Grotenhuis, project adviseur Elisabeth Strouven Fonds. In deze VakTaal special ligt het voor de hand dat we ook iets schrijven over het Elisabeth Strouven Fonds, de Maastrichtse organisatie die het project VakTaal financiert. We hebben een afspraak gemaakt met Fatem te Grotenhuis, project adviseur voor het sociaal maatschappelijk domein bij het Elisabeth Strouven Fonds.

Fatem vertelt dat ze enerzijds projecten beoordeelt voor mensen die een goed idee hebben en daar subsidie voor vragen. Daarnaast wordt er door het Elisabeth Strouven Fonds gekeken naar wat er speelt in de stad, wat er gaande is. Op basis daarvan wordt er gekeken wat het Elisabeth Strouven Fonds kan laten uitvoeren. Zo werd er gekeken wat er gebeurt op het gebied van taalscholing voor vluchtelingen en asielzoekers. Zoiets als VakTaal bij WereldWijd is er niet. Dat duale onderwijs met in de ochtend taallessen en in de middag praktijklessen, is echt uniek. Daarom is WereldWijd gevraagd om deze activiteiten voor een groep vluchtelingen en statushouders uit te voeren. VakTaal is een uniek project.

We gaan nog even door op het Elisabeth Strouven Fonds. Naast het geven van een financiële bijdrage, brengt Fatem ook steeds vaker organisaties met elkaar in contact, want velen weten niet van elkaars bestaan. *“Het zijn vaak eilandjes. Hoe mooi zou het zijn om organisaties te zien samenwerken”*, aldus Fatem.

Als je voor financiering in aanmerking wil komen, zijn er verschillende eisen, zie www.elisabethstrouvenfonds.nl. Maar niet iedereen kent het Elisabeth Strouven Fonds. *“We willen meer bekendheid en duidelijkheid over wat we doen en wat we kunnen betekenen. De gemeente trekt zich meer terug*

en er komen meer burger initiatieven. Ook die kunnen bij ons aanvragen indienen. Voor sommigen is het lastig om alles goed te formuleren. We kunnen ook helpen de aanvraag beter te beschrijven”.

Terug naar VakTaal. Het Elisabeth Strouven Fonds was bekend met WereldWijd door het WereldTools project. Voor de realisatie van het mooie nieuwe gebouw had WereldWijd financiële ondersteuning ontvangen. Men had gezien dat er, naast het versturen van kisten, ook taal en technieklessen werden gegeven, het zogeheten duale onderwijs. En dat sprak aan.

Het Elisabeth Strouven Fonds wilde meer gaan betekenen voor nieuwkomers, statushouders en asielzoekers in Maastricht en Heuvelland. Men ontdekte dat er op het gebied van taal-onderwijs in combinatie met praktijklessen vergelijkbaars was. Daarom werd WereldWijd gevraagd om een subsidieverzoek in te dienen voor de scholing van deze doelgroep. De praktijk wijst uit dat alleen inburgering vaak niet voldoende is. En dat een beperkt aantal statushouders uitstromen naar werk of studie. En daarom is VakTaal juist goed. *“Ik zie alleen maar lachende gezichten hier bij WereldWijd”, aldus Fatem.*

Het idee van het opstarten van VakTaal was dat er andere partijen zouden aanhaken om ook te doen wat op VakTaal lijkt. Dit is nog niet echt gebeurd, ondanks dat velen enthousiast zijn over VakTaal. Ook uitbreiding van de financieringsbronnen moet nog gerealiseerd worden. WereldWijd moet voor de toekomst van VakTaal dan ook echt op zoek naar andere financieringsbronnen, want de ondersteuning van Het Elisabeth Strouven Fonds is eindig.

Fatem laat ons weten dat ze het geweldig vindt dat we met zoveel vrijwilligers werken en dat we ontzettend mooi werk doen. Ze zegt me: *“Chapeau voor jullie. Dat mag echt wel wat meer zichtbaar zijn, WereldWijd mag trots zijn op wat ze neerzet en dat mogen jullie vaker laten zien. Bijvoorbeeld door nog meer berichten op Facebook te zetten en meer bekend te worden bij andere partijen”.*

Als ik tot slot vraag waar ze VakTaal WereldWijd ziet over 5 jaar zegt ze: *“Dat is lastig. Groei zou mooi zijn: misschien kan VakTaal met nog twee dagen uitgebreid worden en met meer betrokken partijen. Wel moet het haalbaar blijven en mag uitbreiding niet ten koste van de kwaliteit gaan. De locatie in Eckelrade is zo bijzonder, dat moet absoluut behouden blijven. Misschien een dependance in Maastricht”?*

We lopen samen nog even langs de leslokalen en nemen overall een kijkje. We ronden af met een mooie foto in de timmerwerkplaats, waar de docent en cursisten vol trots poseren, samen met Fatem. •



WIST U DAT?

- Walter Schobesberger in oktober zijn 50-jarige huwelijk gevierd heeft?
- Lybert Jansen, docent hout, terug is van weg-geweest? Hij heeft een nieuwe heup gekregen.
- WereldWijd het volgend jaar 35 jaar bestaat?
- Fer Pfeiffer en Pieter de Wit resp. 19 en 23 jaar lid waren van het bestuur van Stichting WereldWijd en onlangs afscheid genomen hebben van het bestuur?
- Han Jeurissen onze nieuwe financiële man is. Hij neemt de taak over van Monique Hoeberichs.
- Er een praktijkdocent is die turnles geeft? Zijn naam begint met een J.
- Een terugkeerder naar Burundi zijn kind heeft vernoemd naar een medewerker van WereldWijd?
- Er heel beeldend les gegeven wordt bij VakTaal? Zie foto boven.
- Dat Jean Bouwens na afloop van de laatste Mergelheuvelland Tweedaagse (fietsevenement in Sint Geertruid) de overgebleven etenswaren zoals een doos bananen, een kist sinaasappels, een kist appels, zakken kadetjes, pakken kaas en bussen soep aan de kantine van WereldWijd doneerde? Veel dank aan Jean en de organisatie. Het was trouwens binnen een dag op met zoveel cursisten en vrijwilligers.
- Jean onlangs zelf een bijzonder voorval had? Hij vertelt: “Kalida, een Koerdische studente bij mij in de groep, kwam met een grote zak suikerklontjes aanzetten. Voor de kantine. Ze vertelde, dat ze de uitvaart van haar schoonbroer had geregeld, voor zo'n tweehonderd mensen en dat die suikerklontjes waren overgebleven. Zij had besloten die naar WereldWijd - voor in de koffie en thee- mee te nemen. Heel aardig van haar!”



Taaldocent Jan Stijntjes, cursist Nemat Alizade en vakdocent Stef Blom



VAKTAAL DRIELUIK

MET CURSIST NEMAT ALIZADE, TAALDOCENT JAN STIJNTJES EN VAKDOCENT STEF BLOM

In dit speciale VakTaal-drieluik stellen we dezelfde vragen aan cursist Nemat Alizade, aan taaldocent Jan Stijntjes en aan vakdocent Stef Blom.

NEMAT ALIZADE

Nemat beheerst de Nederlandse taal al zo goed dat ons gesprek moeiteloos in het Nederlands gevoerd kan worden.

Wat is je naam, je leeftijd, en je nationaliteit? Ik heet Nemat Alizade, ik ben 24 jaar en kom uit Afghanistan.

Wat is jouw plek of functie binnen WereldWijd, en sinds wanneer?

Ongeveer een half jaar geleden ben ik bij WereldWijd gekomen om de Nederlandse taal te leren en om te leren timmeren. Monique van Stichting VLOT Zuid-Limburg vertelde me over WereldWijd.

Wat brengt dit je voor goeds? Ik wil heel graag de Nederlandse taal leren, en de timmerlessen volg ik ook graag. Ik wil meubels leren maken. Ik heb al een kleine kast gemaakt. Ook vind ik het fijn om contact te hebben met alle mensen die hier zijn, de andere cursisten en de docenten, iedereen.

Welke moeite moet je doen voor WereldWijd? Geen moeite. O ja, natuurlijk moet ik hierheen komen vanuit Maastricht, in de zomer op de fiets, en in de winter met de bus. Thuis oefen ik verder met de taal.

Vertel eens een grappige situatie tijdens de les, en wat is er wel eens moeilijk of lastig geweest? Het is soms heel grappig als de taaldocent een woord duidelijk probeert te maken met gebaren. Ook is het wel eens grappig als ik

hoor hoe andere cursisten een woord uitspreken. Lastig vind ik het schrijven van het Nederlands.

Waar en hoe/wat hoop je over 5 jaar te zijn? Over 5 jaar wil ik perfect Nederlands kunnen praten en schrijven. Ik hoop dat ik dan een Nederlands paspoort heb zodat ik mee kan doen aan het Nederlands kampioenschap boksen. Ik wil graag in Maastricht blijven wonen, hier ken ik al veel mensen. En ik hoop dan werk te hebben. In Afghanistan was ik tegelzetter. Werk in de huizenbouw zou ik hier ook willen doen.

Welke muziek raad je de lezer van de WereldWijzer aan? Het lied "Houd vol" vind ik heel erg mooi. Dat is op YouTube te vinden.

>>>

Wat is jouw wens voor 2019? Ik wens iedereen een prachtig mooi jaar. Voor mezelf wens ik dat ik perfect Nederlands leer praten.

JAN STIJNTJES

Wat is je naam, je leeftijd, en je nationaliteit? Ik ben Jan Stijntjes, 68 jaar jong, Nederlander

Wat is jouw plek of functie binnen WereldWijd, en sinds wanneer? Ik ben NT2 docent sinds maart 2018; 8 jaar daarvoor docent ondernemersvaardigheden

Wat brengt dit je voor goeds? Het geeft me veel plezier, voor mij is de donderdagochtend een feest! Het is heel dankbaar werk waar ik vandaag na de les bijna een applaus van de leerlingen kreeg.

Welke moeite moet je doen voor WereldWijd? Een ochtend lesgeven kost me veel energie. Jan bereidt de les niet voor, maar heeft het lesboek basis Nederlands min of meer in zijn hoofd zitten. In de les moet je improviseren; als mensen iets niet begrijpen moet je zoeken naar manieren om iets uit te leggen. Je doet het voor, met mime, toneel. Jan werkt een beetje in de stijl van Jean, met losse woorden zonder boek dingen uitleggen.

Vertel eens een grappige situatie tijdens de les, en wat is er wel eens moeilijk of lastig geweest? Het was wel leuk tijdens een les laatst, daar wilde ik boos en lief uitleggen. Elke leerling moest het toen voordoen en zo kijken, dat is puur drama. Of mooi-lelijk uitleggen (en Jan trekt een gek gezicht als hij dit vertelt...).

Wat ik moeilijk vind is als ik geen vooruitgang zie. Dat is nu bij een leerling aan de hand. Dat is voor zowel de leerling als voor mezelf frustrerend. Maar dat is gelukkig niet bij iedereen.

Waar en hoe/wat hoop je over 5 jaar te zijn? Ik hoop dat ik dan nog steeds hier lesgeef, dat zou ik zeker leuk vinden!

Welke muziek raad je de lezer van de WereldWijzer aan? De Beatles, Leonard Cohen en Boudewijn de Groot

Wat is jouw wens voor 2019? Zo-als vroeger een volle bak hier bij WereldWijd; dus nog meer leerlingen en docenten.

Nog een ding wat ik graag wil vertellen: Vanuit mijn COA-achtergrond weet ik dat de cursisten die hier bij WereldWijd zitten, een positief aanzien hebben. Sommigen worden, ook al spreken ze maar enkele woorden Nederlands, meteen als tolk ingeschakeld.

STEF BLOM

Wat is je naam, je leeftijd, en je nationaliteit? Ik ben Stef Blom, 70 lentes jong, Nederlander.

Wat is jouw plek of functie binnen WereldWijd, en sinds wanneer? Ik geef timmerles sinds september 2018

Wat brengt dit je voor goeds? Ik vind het prettig om iets te doen voor andere mensen. Ik ben geen mens om achter de barricades te gaan staan om actie te voeren, maar ik wil helpen. Dat wordt te weinig gedaan. Nu heb ik tijd om iets te doen voor anderen.

Welke moeite moet je doen voor WereldWijd? Wat betreft tijd kost het me een middag werk. Ik vind het heel leuk, maar aan het eind van de middag ben ik ontzettend moe. Ik moet technieken van houtbewerken precies uitleggen aan iemand die de Nederlandse taal niet goed verstaat. Ik ben geen docent, maar houtbewerken is een hobby, dat leer ik zelf bij de opleiding meubelmaker in Maaseik. In de lessen hier praat ik geen andere taal dan Nederlands. Zo leer ik de cursist woorden als beitel, hamer etc. en je kunt het voordoen.

Vertel eens een grappige situatie tijdens de les, en wat is er wel eens moeilijk of lastig geweest? Laatst had leerlinge Fabiola iets gemaakt en ze straalde

helemaal! Zo'n reactie is dan onbetaalbaar! Het is mooi als mensen het vak echt willen leren. Het is ook niet het doel om iemand op te leiden als timmerman, maar ik leer mensen handigheden aan. Voor bijvoorbeeld Fabiola: laatst moesten we een ronde uitsparing uitzagen en we hebben samen gezocht naar iets ronds als sjabloon om af te tekenen. Zij trekt haar man mee in haar enthousiasme en leergierigheid.

En dan heb je bijvoorbeeld Nemat, ook weer zo'n prettige leerling. Die gaat gewoon door totdat het helemaal goed is. De sfeer in de groep is heel goed.

Wat ik lastig vind, is om in te schatten wat mensen begrijpen, de taal is echt wel een barrière en tegelijkertijd zijn er ook nog eens verschillende niveaus.

Waar en hoe/wat hoop je over 5 jaar te zijn? Poeh, geen idee. Voor mij is dit lesgeven een soort experiment. We zijn gestart met 6 cursisten en nu zijn er minder over. Maar ik hoop dat ik over 5 jaar nog actief ben met meubelmaken.

Welke muziek raad je de lezer van de WereldWijzer aan? Zelf houd ik wel van Wereldmuziek: Afrikaans en Zuid-Amerikaans. Maar zigeunermuziek en de Rolling Stones vind ik ook heel leuk.

Wat is jouw wens voor 2019? Mijn wens is dat VakTaal het komende jaar meerdere financieringsbronnen krijgt om nog een hele tijd door te gaan! •

ACHTER DE DEUR VAN HET NAAILOKAAL

Als de praktijklessen aan de gang zijn hoor je veel lawaai in ons mooie oude gebouw aan de Klompenstraat. Vanuit de kelder hoor je de hamers en zagen van de timmerwerkplaats en bij de las- en metaalafdeling klinkt er gekletter door de muren en deuren. Wij vinden dat gezellig, ook al moet je soms door al het geluid heen roepen in plaats van praten of met de telefoon ergens anders naar toe.

Maar bij de naailes is dat anders. Elke maandag- en donderdagmiddag is er een groepje cursisten en vrijwilligers stilletjes bezig in het naailokaal. Achter die deur hoor je niet zoveel lawaai. Mariette, Mia en Hetty zijn de vaste vrijwilligers die de lessen verzorgen. Op dit moment krijgen Deborah uit Congo, Asma en Mohsen uit Afghanistan, Huruy uit Eritrea, Khalida uit Koerdistan en Jeyimala uit Sri Lanka les.

We hebben een gesprek met Hetty, die ons vertelt wat er achter de deur van het naailokaal zoal gebeurt. Een paar weken geleden kwam Hetty heel enthousiast vanuit het naailokaal naar Ed toe gelopen en ze riep spontaan: "Och det is ein leuk jonk!", over een cursist.

Bij de start van dit interview herinner ik Hetty aan die uitspraak en ze begint meteen enthousiast te vertellen. Over een cursist die al wel goed Nederlands spreekt en die wat wil leren. Hetty zegt: "Het is zo leuk! Je legt 'm wat uit en dan snapt ie het. Hij doet er wat mee".

Hetty blijft gezellig doorpraten. "En er is veel verschil tussen mensen die al kunnen naaien en die nog nooit wat hebben gedaan. Je leert de mensen kennen. Wat betreft taal wordt er veel geleerd: hoe je dingen uitspreekt, maar ook hoe je iets vraagt. Of op welke manier je een schaar aan iemand anders moet geven: niet met de punt naar voren. Er komen ook persoonlijke en culturele dingen ter sprake; de vrouwen vertellen over hoe en met wie ze getrouwd zijn of over hun geloof. Ik ben daar vanuit mezelf in geïnteresseerd en wil graag dingen weten. De cursisten zijn allemaal zo verschillend, los van hun



Docente Hetty en een cursist

cultuur; de een spreekt veel en de ander minder. Maar iedereen is wel behulpzaam naar elkaar toe.

We zijn begonnen met een kussenhoes maken, en dan een keukenschort. Dan kunnen we verder met eenvoudig patroontekeningen. En als iemand zelf iets wil maken kan dat ook, dan geef ik advies maar ik ga het naaiwerk niet voor ze doen. Soms willen mensen in één les een jurk maken, maar dat is volgens mij slordig werken. Daar houd ik niet van. Maar ik blijf lachen, ook al is het soms lastig. Zeker als je een aantal keren hebt uitgelegd hoe het moet; dan denk je dat ze het snappen, maar dan doen ze het nog verkeerd". Hetty steekt haar handen in de lucht en zegt: "Daar word ik wel eens moe van."

Is het stil in de naailes? "Ja, als de mensen bezig zijn is het redelijk rustig, maar als mensen hulp nodig hebben dan moet je je aandacht verdelen. En je moet er op letten dat iemand die uit zichzelf wat stil is ook aandacht krijgt. Vaak als er meer cursisten zijn dan 3, wordt het lastig om de aandacht te verdelen. Je hebt met verschillende types te maken. Als mensen



wat langer bij ons zijn, merk je dat ze wat losser worden als ze zich beter verstaanbaar kunnen maken. Je ziet vooruitgang in de taal. En als er gepast wordt komen anderen meekijken. Ze kijken naar elkaar wat ze maken. Wat sommigen echt moesten leren is samen opruimen. Maar het geeft je energie en ik vind het hartstikke leuk.

We kunnen concluderen dat er achter de deur van het naailokaal dus veel meer gebeurt dan de stilte zou doen vermoeden. Het zijn waardevolle middagen, zowel voor de cursisten als voor de docenten. •

OP DE KOFFIE BIJ

FEDAA ALABRASH

Op een zonnige herfstochtend ga ik op de koffie bij de Syrische Fedaa Alabrash, een van onze cursisten. Ze woont met haar man en hun kinderen, dochter Nour van 11 en zoon Ramez van 7 jaar, sinds een jaar in een gezellig ingericht huis in Sint Geertruid.

De verhalen over ons land die ze hoorden, en de beelden die ze op tv zagen, waren aantrekkelijk. Een land met een democratie, met aardige mensen, en met een koning, daar wilden ze wonen.

De reis duurde anderhalve maand en voerde hen via Libanon, Turkije, Slovenië en Duitsland naar Nederland, waar ze op 18-11-2015 aankwamen. Een belangrijke datum voor Fedaa en haar gezin. De tocht was niet zonder gevaar geweest. Ze hadden van veilige én onveilige vervoersmiddelen gebruik moeten maken, en sommige stukken werden te voet afgelegd.

Eenmaal in Nederland aangekomen bleek de reis nog niet ten einde. Een sporthal in Ter Apel, een AZC in Tilburg en een AZC in Heerlen werden achtereenvolgend hun tijdelijke woonplekken... maar gelukkig was daar tenslotte het huis in Sint Geertruid, waar Fedaa en haar gezin aan hun nieuwe leven konden beginnen.

Het leven in dit Limburgse dorp bevalt hen erg goed. Ze voelen zich welkom, hun dorpsgenoten zijn aardig, op straat zijn er kleine gesprekjes en met enkele families zijn ze bevriend geraakt. Nour en Ramez doen het goed op school. De kinderen spreken, naast heel goed Nederlands, inmiddels ook Limburgs. Er zijn vriendschappen ontstaan, ze gaan naar de BSO (buitenschoolse opvang) in Mheer, naar zwembad in Eijsden en bovenal: ze zijn hier veilig! Geen van de gezinsleden wil nog terug naar Syrië. Zo gauw dit mogelijk is – namelijk in november 2020, als ze hier 5 jaar zijn - zullen de Nederlandse paspoorten worden aangevraagd.



Fedaa en haar man zijn druk bezig voor de inburgeringsexamens. Abdo werkt daarnaast bij de gemeente Eijsden-Margraten in het groenonderhoud. Fedaa is op advies van de gemeente naar WereldWijd gekomen. Naast de inburgeringscursus in Maastricht volgt ze op maandagen donderdagochtend taallessen bij WereldWijd, bij het project VakTaal. Graag had ze ook computerles gevolgd, maar dat paste niet bij het schoolrooster in Maastricht. De extra ondersteuning die de taallessen bij ons haar biedt, vindt ze erg fijn.

Fedaa's wens voor 2019 is dat ze slaagt voor de inburgeringsexamens en dat ze nog beter Nederlands leert spreken. Ons gesprek voeren we moeiteloos in het Nederlands, ik vind dat ze haar nieuwe taal al erg goed beheerst.

Mijn wens voor haar voor de komende jaren is, naast paspoorten voor het hele gezin, dat ze het werk vindt waar ze van houdt. Net als ze in Syrië deed, hoopt ze ook in Nederland ooit voor een klas op de lagere school te staan.

We nemen nog een koekje. •



OP STAGE BIJ VAKTAAL

Op stage bij WereldWijd, bij het project VakTaal. De 15-jarige Tom Prevoo uit Sint Geertruid is leerling TL bij de Bernard Lievegoedschool in Maastricht. Elk jaar komen er stagiaires van deze middelbare school naar WereldWijd in het kader van de sociaal-maatschappelijke stage. Tom heeft een kort verslag geschreven van zijn eerste dag, waarop hij in de ochtend bij een taalles meedraaide en 'smiddags bij de cursus metaalbewerken en lassen.

Het was 5 voor 9 toen ik aankwam, ik was iets eerder vertrokken want dan wist ik zeker dat ik er om 9u was. Om 9u had ik afgesproken met mijn stagebegeleidster Matje. Ik kreeg een rondleiding, ik had niet verwacht dat het zo een groot gebouw was. Na de rondleiding gingen we even in de kantine zitten om wat te babbelen en te kijken wie ik was. Hierna gingen we naar kantoor, hier heb ik nog wat mensen gesproken.

Rond 9.45u kwam Joke voor de taalles. De lessen duren van 10u tot 11u en van 11.15u tot 12.30u. In de pauze had ik gezeten met Rabih en Vehra. We hadden zo wat verteld over hoe ze het hier vonden, hun kinderen en allerlei andere zaken. In de les hadden we zinnen geoefend om op te schrijven en geoefend om zinnen in de juiste volgorde te zetten. De tijd ging snel om en toen was het opeens al 12.30u, pauze dus. Ik had nog even met Joke gepraat over hoe ik het vond en hoe het ging met de groep. Ik ging rond kwart voor 1 naar de kantine, hier had ik met mensen gepraat die ik nog niet had gezien. Met vrijwilligers maar ook met de cursisten.

Rond 13.00 kwam Ed (een van de stafmedewerkers) naar me toe en ik ging met hem mee om naar het metaal bewerken te gaan. Gerard en Pierre zijn de vrijwilligers voor het metaal bewerken. Zij keken of iedereen er was, verdeelden de taken en legden uit wat we konden doen. Ik werd ingedeeld bij de groep die ging lassen, Gerard heeft me uitgelegd wat ik moest doen. Als eerste moest ik sleuven flexen in een

metalen plaat, ik moest een overall aan, handschoenen, een veiligheidsbril en oorkleppen op. Zonder dit mocht je niet flexen. Ik heb 3 platen geflext en daarna ben ik weer terug gegaan naar Gerard om te vragen hoe ik verder moest, ondertussen had ik nog even met cursist Marek gepraat.

Gerard legde me uit wat ik moest doen en deed het me één keer voor. Ik moest op het elektrische lasapparaat want die was fijner in het begin, je hebt ook nog CO2 lasapparaten. Ik deed na de uitleg mijn laskap op en begon met uitproberen hoe het ging, ik moest ook nog een beetje gevoel krijgen van hoe hard ik moest drukken en hoe snel ik moest gaan. Op het eerste plaatje was echt maar iets gelast om te proberen, bij het tweede plaatje ging ik proberen in de gleuven te lassen, dit ging al beter en in de derde ging het ook al een stuk beter. Het was mijn eerste keer dat ik had gelast en ik had ook naar de mening van Gerard gevraagd. Hij zei dat het voor de eerste heel netjes gedaan was maar dat de lasnaad iets dikker moest zijn, dus volgende keer moet ik iets langzamer lassen.

Het was 15.00u en tijd om op te ruimen, rond 15.30 was ik thuis. Ik had ontzettend veel van het lassen geleerd en vond het ook echt leuk. De ervaringen van deze dag waren heel erg leuk, ik heb mensen ontmoet die daar werken als vrijwilligers, mensen die daar de cursussen volgen en de verhalen van beiden gehoord. Ook had ik een goede eerste indruk van beiden, het hoogste



punt van de dag vond ik toch wel het lassen; dit vond ik erg leuk.

Een van mijn doelen was om te weten te komen hoe de asielzoekers/vluchtelingen in Nederland terecht zijn gekomen. Ik heb dit aan 5 mensen gevraagd en zij zeiden allemaal via de boot. En ik vroeg toen via zo een rubber bootje want ik was best wel benieuwd. En ze zeiden ook allemaal ja. Moet je voorstellen, met een rubberbootje met veel te veel man erin dagenlang op de zee varen. Echt niks voor mij, ik heb ook echt veel respect gekregen voor mensen die dit meegemaakt hebben. •

WERELDTOOLS 2018-2021

Afgelopen juni werd het project WereldTools 2015-2018 afgesloten met een presentatie van de resultaten gevolgd door de jaarlijkse barbecue. Liefst 190 mensen waren in deze periode geholpen met de opbouw van een nieuw bestaan na terugkeer in hun moederland. Technisch gezien veranderde wel wat voor het project: we ontvingen namelijk uit een andere bron de financiering. En zonder financiering gebeurt er helemaal niets natuurlijk.

Eigenlijk zijn we daarna naadloos doorgeslagen met het project. Technisch gezien veranderde wel wat voor het project: we ontvingen namelijk uit een andere bron de financiering. En zonder financiering gebeurt er helemaal niets natuurlijk. We namen afscheid van het AMIF (Asiel-, Migratie- en Integratie Fonds) van de Europese Unie in Brussel. Tegelijkertijd verwelkomden wij de euro's van het subsidiepotje OZV (Ondersteuning Zelfstandig Vertrek) van DT&V (Dienst Terugkeer en Vertrek) van het Ministerie van Justitie. Het was wel spannend of er tussen het eind en begin van beide projecten geen gat zou vallen. Maar wie de geschiedenis van WereldWijd een beetje kent, weet dat het oud-Limburgs gezegde "kump good" heel erg op ons van toepassing is. Zo ook nu weer! Na menig noodluiden van de Eckelraadse klokken, kon toch op 1 juli (een soort after-party na de barbecue) de champagne ontkurkt worden voor de start van het project WereldTools 2018-2021. "Aon de geng" met zijn allen.

Op enkele details van financiële aard na (waarmee ik u niet ga vervelen) veranderde er niet zo veel aan het project. Gewoon de oude routine van mensen ophalen op het station in Maastricht, bespreken en plannen wat de mensen willen gaan doen voor de kost na terugkeer, contacten leggen met allerlei organisaties, vrijwilligers die weer massaal spullen opknappen, kisten die gevuld op transport gezet en ook ontvangen worden. Good old WereldTools dus.

De projecten vlogen ons alweer snel om de oren: een naaiatelier in Gambia en Iran, een taxibedrijf in Armenië, een fotostudio in Irak, een klusbedrijf en eetcafé in Suriname, een timmerwerkplaats in Sudan, een landbouwproject in Senegal. Een intussen alom bekende opsomming. Hoewel er deze keer wel een vreemde eend bij zit: Suriname... Na meer dan 50 nationaliteiten bediend te hebben, hadden we niet verwacht dat er zich nog nieuwe landen zouden aandienen. Maar intussen hebben zich al vijf Surinamers aangemeld voor ons project. De eersten zijn reeds teruggekeerd met de kist in hun kielzog. Wellicht dat menig trouwe WereldWijzer -lezer hierbij de wenkbrouwen frons. Een goede reden om kort uit te leggen waarom we dit doen en hoe het in zijn werk gaat.

Iedereen die wij willen helpen in het project WereldTools moet eerst geaccordeerd worden door de financier van het project, de DT&V. Dat heet met een sjiek woord "verifiëren". Zodra deze verificatie is gebeurd, kunnen wij aan de slag. Mensen met een bepaalde nationaliteit, Europees of van landen die rondom Europa liggen, mogen geen gebruik maken van het project WereldTools. Die worden dus afgewezen. Als u meer wil weten van het hoe en waarom, vraag dan Matje of Ed. Bij de verificatie van de eerste Surinaamse meneer (met een oer-Nederlandse naam) was ik wel benieuwd of het zou lukken. Justitie keurde de verificatie echter gewoon goed. Zijn persoonlijke verhaal lijkt ook op dat van de "reguliere" Afrikaanse terugkeerders.



De vijf mensen waarmee ik gesproken heb, zijn vaak al jaren hier (3 tot 20 jaar), hebben langdurig gepoogd een verblijfsvergunning te krijgen, zijn vaak jaren illegaal, houden zich in leven met allerlei illegale baantjes, zien het niet meer zitten in Nederland en willen naar huis, maar moeten zien te overleven na terugkeer. Eigenlijk precies hetzelfde verhaal als van menig Afrikaner. Alleen is het intakegesprek anders. In plaats van Engels, Frans of gebrekkig Nederlands wordt het Nederlands met een zwaar Surinaams accent gesproken. Een charmante combinatie met de zachte Limburgs tongval van Matje en Ed. Ik kan niet ontkennen dat ik al een nieuwe bestemming in gedachten heb voor de veldreis van WereldTools over een jaartje of twee... •

CHAPEAU VOOR HET REPAIR CAFÉ!

Repair Café: het is de tweede woensdag van oktober 2018, de eerste herfstkou-woensdag na een lange warme zomer. Ik vraag aan Hilde of het uitkomt dat ik met haar praat om een stukje te schrijven over het Repair Café. Ze zegt enthousiast: "Dit is de perfecte morgen, het is echt repair-tijd vandaag. Er zijn in een uur tijd al 4 klanten langs geweest. Soms zit je een hele dag en dan komen er nog geen 3 klanten."



Dan wil ik vragen stellen, maar dat kan even niet, want er komen 'klanten'. Op de achtergrond klinkt het geluid van werkend gereedschap: een boormachine en een haakse slijper, want er wordt vandaag een nieuwe verwarmingsketel in ons gebouw geplaatst. Daar tussendoor klinkt het gerinkel van een gerepareerde eierwekker. Ondertussen staat Hilde de klanten zo goed mogelijk te woord. Ze hebben een stofzuiger en een heggen-schaar ter reparatie meegenomen. Hilde noteert netjes wat het euvel is en legt uit dat ze gebeld zullen worden als het klaar is, dat de reparatie uitgevoerd wordt tegen een vrijwillige bijdrage. Vervangende onderdelen moeten in ieder geval betaald worden. Deze klanten hebben geen tijd voor een kopje koffie. Anders dan bij andere Repair Cafés worden hier de defecte apparaten afgegeven ter reparatie, zo-

dat de medewerkers op hun gemak de gebrachte zaken kunnen repareren. De klanten kunnen altijd dat kopje koffie voor of na de reparatie nemen.

De jongens van het Repair Café zitten om de tafels en zijn al druk bezig met enkele reparaties die nog van de vorige keer liggen: Een soldeerapparaat, een strijkijzer, de reeds genoemde eierwekker en een vintage radio. Hilde loopt moederlijk langs de tafels waar gerepareerd wordt en werpt belangstellende blikken op het werk. Ze vraagt hoe zo'n apparaat werkt, ruimt een kopje op, kijkt of er nog koffie gewenst is en houdt alles in de gaten. Ze ziet er ook op toe dat de reparatieklussen in de goede volgorde van prioriteit uitgevoerd worden. Eerst deze klus, daarna de andere. Met zachte hand hanteert ze de Repair-scepter in Eckelrade. Ze vraagt aan Jo of de radio gemaakt is en

krijgt uitgebreide uitleg. Dan komt ze bij Jean en bedankt hem voor de reparatie van de stofzuigerslang. Op afstand houdt ze Tuur en Jef in de gaten: zij zijn met een strijkijzer bezig.

Helaas is Erich er vandaag niet, want zijn vrouw is ziek en hij moet op het kleinkind letten. Zijn aanwezigheid wordt gemist. Dat snap ik volkomen, want naast dat men hier heel nuttig bezig is, is de sfeer in het Repair Café heel gemoedelijk en supergezellig.

Het Repair Café bestaat al ruim 4 jaar, is gemiddeld 20 dagen per jaar open en voert naar schatting 4 reparaties per dag uit. Zo komt het Repair Café WereldWijd aan meer dan 320 voltooide reparaties.

Chapeau voor de jongens en het meisje van het Repair Café! •

DE ONDERNEMING VAN YASSER: AALEM DIENSTEN

Yasser Allatif is sinds 2016 betrokken bij WereldWijd. Hij kwam in eerste instantie als cursist om vooral de Nederlandse taal te leren, maar al gauw werd hij vrijwilliger bij de Public Relations - groep. Op het gebied van PR was Yasser meer dan welkom, omdat hij van beroep grafisch ontwerper is. Elke maandag vond je Yasser met z'n laptop in ons computerlokaal en hij ontwierp al menig foldertje, het logo, een WereldWijzer en een compleet smoelenboek voor ons. Daar zijn we heel blij mee en we zijn ook trots op wat Yasser allemaal voor elkaar krijgt. Inmiddels is Yasser bezig met het creëren van zijn eigen betaalde baan en de start van zijn eigen bedrijf. Reden voor de redactie om hem te interviewen.

Ik spreek bij hem thuis af in Maastricht, waar zijn bedrijf momenteel gevestigd is. Bij de voordeur zie ik onder het huisnummer al de naam en logo van zijn bedrijf: Aalem Diensten, een online advertentieplatform. Als we naar zijn werkkruimte gaan verzoekt hij me mijn schoenen uit te trekken en op badstoffslijpers mee naar boven te lopen. Ik kom in een mooie werkkamer, zakelijk maar gezellig ingericht. Op de vensterbank staat een mooi knutselwerk van zijn dochter met de tekst: "Mijn papa is een spetter!".

Ik kom niet alleen voor het interview, maar ik heb ook wat PR-verzoeken vanuit WereldWijd: een mooi etiket voor een fles voor de kerstviering en wat aanpassingen aan onze WereldTools-folders. Voor hem is ontwerpwerk, naar eigen zeggen, "Appeltje-eitje". Dat heeft hij zo gedaan.

Helaas voor ons had Yasser de laatste tijd minder tijd om naar WereldWijd te komen, omdat hij met de start van zijn bedrijf bezig is. Na zijn inburgering werd hij met zijn bedrijfsidee, geselecteerd om bij Zuyd Hogeschool een ondernemerscursus te volgen. Die heeft hij succesvol afgerond met een certificaat.

Dat Yasser een eigen bedrijf zou gaan starten, stond al lang vast. Hij vertelt dat hij een geboren ondernemer is, ooit in Syrië gestart met zijn eerst eigen bedrijf toen hij in groep 4 (van wat?) zat. Met geleend geld van zijn opa werd hij snoepverkoper. Breed lachend vertelt hij dat hij veel winst maakte. Hij zegt: "Ondernemen is mijn passie. In het AZC was ik ook al aan het nadenken wat voor business ik zou kunnen starten. In loondienst gaan is niks voor mij. Het ondernemen kriebelt altijd bij mij."

Na verschillende ideeën en marktonderzoeken ontstond bij Yasser het idee om een online platform op te starten. Het is een soort marktplaats voor diensten en vakmanschap. Het lijkt een beetje op werkspot, maar dan net anders. Mensen die diensten aanbieden kunnen zich abonneren vanaf 6,5 euro per maand en mensen die diensten zoeken



kunnen dat gratis doen. Om dit bedrijf te starten was de ondernemerscursus heel nuttig, maar ook de sociale dienst en de ervaring bij WereldWijd. En Yasser noemt ook Daisy en René, twee goede vrienden. Zij hebben hem heel goed geholpen door het Nederlandse systeem uit te leggen.



Het eerste jaar dat Aalem Diensten in de lucht gaat, verwacht hij veel uitdagingen. "De voorbereidingen moeten goed zijn, zo ben ik bezig met het privacy statement en de algemene voorwaarden correct te formuleren. Ik ga de Nederlandse en Duitse markt bedienen, in zowel Nederlandse, Duitse als Arabische taal. Mijn twee broers die in Duitsland wonen, gaan me helpen". Voor de Nederlandse algemene voorwaarden krijgt hij hulp van jurist Didier Voorjans van het bedrijf Zuiver Juridisch. Ik vraag hem de betekenis van de naam Aalem? Aalem betekent "wereld" in het Arabisch, vandaar. De visitekaartjes zijn al klaar en de website is te bezoeken via: www.aalemdiensten.com.

Yasser, WereldWijd wenst WereldDiensten succes!



EVEN VOORSTELLEN: **ED PETERS**

Voor deze VakTaal-special hebben we een gesprek met Ed Peters, projectmedewerker bij WereldWijd. Voor VakTaal neemt hij de cursuscoördinatie op zich. Ed werkt al ruim 20 jaar bij WereldWijd, namelijk sinds februari 1998.

Destijds solliciteerde hij op een vacature voor cursistenmonitor, een baan waarin hij de begeleiding van asielzoekers en statushouders voor een opleidingsproject van WereldWijd in Geleen ging uitvoeren. Ik vraag hem of hij zich zijn eerste indrukken nog kan herinneren uit zijn begintijd bij WereldWijd.

“Het was hier een georganiseerde chaos, een mierenest waar iedereen door elkaar heen liep. Maar ik kwam bij een goede organisatie, waar bij iedereen het hart op de goede plek zit. Ik had al ervaring opgedaan bij Vluchtelingenwerk in Maastricht en voor mij was deze functie bij WereldWijd een koppeling tussen de ervaring met het werken met vluchtelingen en mijn onderwijsachtergrond. Dus andere culturen én onderwijs. Het licht anarchistische karakter van WereldWijd sprak me aan. Er mocht vanuit regelgeving eigenlijk niks, maar toch deden we van alles. De idealistische houding en ‘we doen

het lekker toch’ sprak me aan. We deden niet alles volgens de regels, maar: ‘waar een wil is, is een weg’, en dat werd zeker ook door Peter Gillissen uitgedragen. Als je een goed verhaal hebt, kom je wel ergens binnen. Ik had niet meteen een vaste baan, alles ging met tijdelijke jaarcontracten op projectbasis. Een vast contract is er pas enkele jaren geleden gekomen. Ik heb heel wat keren op ontslag gestaan. Maar daarover heb ik geen stress. Waar je geen macht over hebt, daar moet je je niet zo druk om maken. Je moet gewoon goed je best doen en vertrouwen op de kwaliteit die je levert.”

Op de vraag wat voor werkzaamheden Ed bij WereldWijd doet start hij met een diepe zucht: “Pfffffft... van wc poetsen tot klussen en subsidieaanvragen. Ik ben begonnen als cursistenmonitor, waarin ik cursisten begeleidde. Maar werken bij WereldWijd is geen afgebakend hokje, je werkt als team en daarin doe je

allerlei taken waar je goed in bent. Je doet het met zijn allen. En niet alleen met de staf maar zeker ook met de vrijwilligers. Je hebt binnen je functie vele taken, maar voor mij is de kern toch altijd de groep cursisten geweest.

We hebben al heel veel projecten gedaan bij WereldWijd. Vanaf 2004 mochten we geen les meer geven aan asielzoekers. Daarom gingen we nieuwe mogelijkheden zoeken. We zijn toen gestart met het project High Five, waarbij we AMA's opleiding aanboden. Daarna volgde het DREAMS project wat zich meer op terugkeer richtte. En vervolgens hebben we het succesvolle WereldToolsproject gestart; dat project loopt nog steeds heel goed.”*

Op de vraag waar Ed goed in is, kan hij geen antwoord geven, hij vindt dat een ander dat maar moet zeggen. Daar weet ik wel een antwoord op: Ed is

IN MEMORIAM



Lien Bekkering - Jaspers

In juli ontvingen we het droevige bericht dat Lien Bekkering – Jaspers op 85 jarige leeftijd is overleden. Lien begon in de jaren negentig als vrijwilligster bij WereldWijd met het geven van Nederlandse taalles.

Lien kwam uit het onderwijs en had tot haar 57e jaar Engelse en Franse les gegeven aan onder andere Mavo St. Petrus, later het Sophianum in Gulpen. Bij WereldWijd waren we blij met de ervaring die Lien meebracht. Naast het geven van Nederlandse taalles gaf Lien in een latere periode ook Engelse taalles aan mensen die, met steun van WereldTools, terug wilden keren naar het land van herkomst. Naast het lesgeven bij WereldWijd gaf zij ook nog taalles Frans aan volwassenen in Valkenburg. In de wintermaanden lag het lesgeven meestal even stil en ging ze met haar man naar Spanje.

Ze genoot dan van het lekkere weer en de terrasjes.

Lien gaf al een tijdje geen les meer bij WereldWijd maar was wel een trouw bezoeker van de zomer barbecue en de kerstviering. Ook troffen we haar nog geregeld aan bij WereldWijd als 'de boekclub' bij elkaar kwam. Lien een bijzondere vrouw, moge zij rusten in vrede. •

onder andere goed in het coördineren van de lessen bij het huidige VakTaal project. Hij houdt nauwkeurig de aanwezigheid bij, overlegt met docenten, cursisten en extern begeleiders. Voor WereldWijd is hij de kampioen in overzichten en structuur. Ed zegt dat WereldWijd een goed lopende machine is, en ik weet dat hij zorgt dat alle radertjes goed in elkaar vallen. En hij blijft te allen tijde rustig en neemt geen overhaaste beslissingen. En dat hij het leuk vindt om met buitenlandse mensen om te gaan, merk je aan het feit dat hij goedendag in allerlei talen heeft geleerd, dat breekt het ijs in het gesprek met nieuwe deelnemers.

Ik vraag hem wat hij moeilijk vindt aan het werken bij WereldWijd. Ed: *“Even nadenken... Dat is een moeilijke vraag. De dingen die ik moeilijk vind, dat doen anderen. Bijvoorbeeld technische dingen, PR. Ik houd het overzicht over de projecten en ik houd er niet van om van de hak op de tak te springen. Ik houd van structuur en niet van chaos. Maar vraag me niet iets technisch, daar heb ik geen verstand van, dan vraag ik onze technische mensen.”*

Ik vraag hoe VakTaal is ontstaan. Hij antwoordt: *“Het opleidingsgedeelte van WereldWijd was veel te stil. Vroeger was het hier een mierennest van activiteiten met wel 60 cursisten per dag en evenzo veel vrijwilligers. Bij de opleidingen was er nog weinig activiteit in de laatste jaren, en dat moest weer op de been geholpen worden. Eerst de gesprekken met het Elisabeth Strouven Fonds, dan het opnieuw leven inblazen van de cursus. Communicatie met vrijwilligers en docenten, contact met instanties om cursisten te werven. PR, persberichten, overzichten maken enzovoorts. In het begin was dat even moeilijk, maar het begint nu heel goed te lopen. Op dit moment hebben we 8 NT2 vrijwilligers, 13 techniek docenten die momenteel 30 cursisten op weg helpen en het zou mooi zijn als we in de toekomst ook op de dinsdag en woensdag lessen kunnen aanbieden. Misschien dat we langzaam kunnen uitbouwen, maar niet zoveel als vroeger. Het is nu lang niet*

meer zo makkelijk om aan vrijwilligers te komen en ons gebouw kan dat ook niet meer aan. Ik wil op dat gebied vooral geen luchtkastelen bouwen, want WereldWijd moet met beide benen op de grond blijven staan”.

Ed vindt het werk bij WereldWijd nog steeds heel leuk en hij heeft goede herinneringen: *“Oja, het verhaal van de 20-jarige Eduardo uit Angola. Hij was uitgekotst door alle scholen, 'triple'-AD-HD. Hij was bij ons terecht gekomen en volgde de cursus Electro en Nederlands. Een ontzettend drukke gast. Tijdens zijn certificaat-uitreiking sprak iemand van het ROC (Regionaal Opleidings Centrum) ons aan om te zeggen hoe knap hij het vond dat we hem hier op school konden houden en zover hadden kunnen krijgen om een inburgeringscertificaat te krijgen. Hij vond bij WereldWijd een plek waar hij met veel persoonlijke aandacht en geduld toch wat kon leren”. Ed lacht als hij vertelt hoe wild Eduardo was: “Echt heel wild! Veel rondzwaaien enzo, maar toch vond hij zijn plek hier”.*

*AMA's staat voor Alleenstaande Minderjarige Asielzoekers, tegenwoordig AMV's, Alleenstaande Minderjarige Vreemdelingen genoemd. •

ZUSTER PAULA PAAUW SCHRIJFT EEN BOEK

Zuster Paula was jarenlang vrijwilligster bij de computerafdeling van WereldWijd. Ze heeft een boek met haar levensverhaal geschreven: **De straat als brede kloostergang**, *Mijn levensverhaal*.

Augustus 2014 was het feest in Eckelrade, want zuster Paula vierde toen haar 80ste verjaardag. Dat was ook het jaar dat WereldWijd 30 jaar bestond. Bij deze gelegenheid sprak Paula hele mooie woorden:

*Ontmoet elkaar als goede vrienden
Weet je nog van toen en herinner je nog dat...
Wat hebben we toch een mooie tijd gehad.
En omdat de tijd nu daar is,
Schrijven we nu onze memoires.*
Nu, vier jaar later voegt Paula de daad bij het woord.
Ze schreef haar levensverhaal.

Het boek werd op 15 november feestelijk gepresenteerd. Het was een drukbezochte bijeenkomst. Kinderboeken-schrijver Jacques Vriens uit Gronsveld interviewde zuster Paula. Hij schrijft naar afloop een kort stukje over:

Donderdagavond 15 november jl. was het erg druk in het gemeenschapshuis in Eckelrade. Ruim tweehonderd mensen waren afgekomen op de presentatie van het boek van zuster Paula.

'De straat als brede kloostergang' waar zuster Paula drie jaar aan werkte, kon eindelijk 'de wereld in'. In het boek met meer dan tweehonderd bladzijden en veel foto's vertelt Paula haar levensverhaal. Zij begint bij haar jeugd in Haarlem in de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw en neemt ons mee door de tijd. Hoe zij actief was in het jeugdwerk, het onderwijs, bij de stichting Wereldwijd en niet te vergeten in Eckelrade. Ze geeft ons ook een inkijkje in het kloosterleven van de Congregatie van de Zusters van Barmhartigheid. Daar hield ze zich niet altijd aan de regels, maar stelde haar leven wel volledig in dienst van andere mensen.

Zuster Paula is een boeiend en érg geestig verteller. En dat niet alleen in het boek, maar ook tijdens het interview dat zij op deze avond gaf. De aanwezigen vermaakten zich kostelijk met de verhalen over haar leven. Verder traden deze avond -op verzoek van Paula -het kerkkoor en het koor Chantons op met enkele prachtige liederen.

Bijzonder was ook dat zij werd toegesproken door zuster Etta het hoofd van de Congregatie.

Het eerste exemplaar van het boek overhandigde Paula aan een van haar neven, waarmee zij aangaf hoe belangrijk haar familie altijd voor haar geweest is.

Na afloop was er natuurlijk nog en gezellig samenzijn.



Paula leest voor uit haar boek
(foto: Peter Janssen)



Paula geeft het eerste exemplaar van haar boek
aan een van haar neven
(foto: Peter Janssen)

HOE KUN JE HET BOEK BESTELLEN?

Het boek van zuster Paula (220 bladzijden) is te bestellen via: www.bol.com.

De opbrengst van het boek is bestemd voor het onderwijs aan Pygmeekinderen in Congo. Een project van de congregatie waar Zuster Mathee, vriendin van zuster Paula, lid van is.

EVEN VOORSTELLEN: HEINZ VAN DE SCHOOR

In dit artikel maken we kennis met Heinz van de Schoor. Naast zijn vrijwilligerswerk als docent Timmeren bij WereldWijd is Heinz o.a. actief als beeldend kunstenaar.

Onlangs werd Heinz door L1 voor het programma 'Wij zijn Limburg' gefilmd. De film ging over zijn werk als vrijwilliger bij WereldWijd, dat hij al 15 jaar doet. Heinz komt uit een timmermansfamilie en vertelt in de film dat hij het leuk vindt om les te geven en mensen iets te leren. Tenminste als de leerlingen het graag willen leren. Hij zegt dat als je heel precies bent, je een goede timmerman kunt worden. Hij doet vaak voor hoe het moet. Over zijn werk bij WereldWijd is hij kort maar krachtig: "Je brengt iets, maar je komt ook iets halen".

Voor het interview als kunstenaar laten we hem aan het woord toen hij net een expositie in het Terpkerkje in Urmond achter de rug had. Volgens eigen zeggen succesvol, omdat veel mensen met zijn werk kennis hebben gemaakt en er enthousiast over waren.

Heinz is 7 jaar geleden gestart als beeldend kunstenaar, eerst bij een kunstenaar bij hem in de buurt en later als student aan de kunstacademie in Genk. Komend jaar hoopt hij zijn opleiding af te ronden. Hierna wil hij zich nog 2 jaar specialiseren. Heinz heeft voor de kunsten gekozen na een ernstige burnout.

"In mijn werk, ik was werkzaam als manager, was alleen sprake van denkwerk en werd er heel zakelijk naar dingen gekeken en mee omgegaan. Er was veel stress want er moest productie geleverd worden, deadlines en hogere omzetten gehaald. Over welzijn van mensen werd niet gesproken, laat staan er aandacht aan besteed. Een zeer eenzijdige ontwikkeling dus.

Om meer met het voelen verbinding te kunnen maken heb je een ingang nodig. Dit zijn de kunsten en dan maakt het niet uit welke vorm je kiest:



Corpus
(foto: Alex Jankovic)

dans, muziek, poëzie, schilderen, beeldhouwen enz. Als het maar bij je past en je er mee kunt verbinden en er vooral veel plezier in hebt".

Heinz maakt zeer intuïtieve sculpturen en beelden. Hij laat zich in zijn werk sterk leiden door zijn gevoel en het is dan ook bij de aanvang van een werk niet te voorspellen hoe het zich zal ontwikkelen. Experimenteren met materiaal en techniek is voor hem kenmerkend in het zoeken naar de juiste vorm.

Zo zie je weer hoe er achter de vrijwilligers van WereldWijd vaak boeiende ontwikkelingen schuilgaan.



Heinz (links) aan het lesgeven

We danken Heinz voor deze interessante uitleg van zijn activiteit als beeldend kunstenaar en wensen hem nog veel succes hierbij.



INTERVIEW MET ANNELIES RADEMAKERS: NIKS AAN DE HAND

Vandaag spreek ik met vrijwilligster Annelies Rademakers sinds vier jaar taaldocent bij WereldWijd. Maar ze doet meer buiten de muren van VakTaal: ze helpt mee bij het taal café Noorbeek, begeleidt een Syrische familie en ondersteunt ouderen in de Hoeskamer.



Taalles door Annelies Rademakers (rechts)

Ik vraag haar wat VakTaal bij WereldWijd voor haar en de cursisten betekent. “Ik help graag mensen, zeker mensen die alles en iedereen zijn kwijtgeraakt en alles hebben achtergelaten. Dat ze zich veilig voelen en de taal leren. We creëren hier een ontspannen sfeer, zodat mensen hier zichzelf kunnen zijn. In de lessen sluiten we aan bij de belevingswereld van de cursisten. Bij inburgering moet je meer doen wat de docent zegt. Daar zit je met grote klassen. VakTaal is een vrije keuze van cursisten. Er moet niets en er zijn geen toetsen waar je bang voor moet zijn of waar je geld moet betalen als je het niet haalt. Hier hoor je er gewoon bij. Ik vind het leuk bij WereldWijd, ook omdat er allerlei verschillende culturen zijn”. We praten verder over het Taal café in Noorbeek, dat is sinds kort veranderd in een ontmoetingscafé. Mensen gaan al 4 keer per week voor taallessen naar Leeuwenborgh en daar zijn grote groepen. In het ontmoetingscafé bepalen mensen zelf de thema's wat er gebeurt, zoals spelletjes, koken, kortom: we zijn een grote familie met verschillende achtergronden. Mensen komen graag, want het leren gaat spelenderwijs. De kinderen kunnen mee en hier vlakbij voetballen. Het is in Noorbeek net iets lossier dan WereldWijd. Annelies vertelt verder: “Voor VakTaal bereid ik de lessen altijd voor, maar er komt altijd wel iets in de les

waardoor het anders loopt dan voorbereid. Zo startte de les een keer met een cursiste die naar de dokter was geweest voor keelpijn. De dokter vroeg: Wat is er aan de hand? En het meisje zegt: ik heb niks aan de hand! Toen moesten we flink lachen, daarna gingen we het uitleggen. Tijdens de taallessen praat ik met de cursisten over de middaglessen. Zo heb ik het met Fabiola over de plantenbak die ze aan het maken is bij de timmerles. We hebben het over de namen van de gereedschappen, de werktekening en zo. ‘sMiddags werken ze daaraan verder.” Ik denk dat ik nog wel een hele tijd met Annelies kan praten over de mensen die ze bij WereldWijd of elders onder haar hoede neemt. Het gezin dat ze ondersteunt, heeft ze geholpen om meer in contact met de burens te komen of om te onderzoeken of de zoon vanuit de basisschool naar het VWO kan gaan in plaats van naar de ISK, de zogenaamde vluchtelingenschool. Want volgens Annelies worden mensen maar gemakkelijk op een lager niveau geplaatst omdat ze vluchteling zijn. Zij helpt dat te voorkomen. Als laatste vraag ik of ze nog tips of wensen heeft? Ja, dat heeft ze: het zou leuk zijn als we met de cursisten af en toe andere activiteiten zouden doen, bijvoorbeeld Sinterklaas vieren. We gaan eraan werken! •

LEERLINGEN VAN HET UWC KOMEN HELPEN

Begin september kregen we bezoek van leerlingen van het United World College (UWC) uit Maastricht. Er stonden 13 jongeren uit allerlei windstreken met twee begeleiders voor ons klaar om een dagje kennis te maken met Stichting WereldWijd en enkele klusjes te doen.

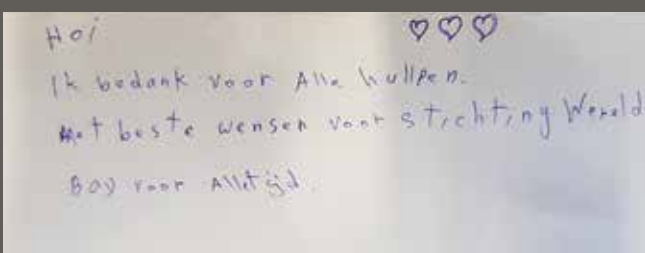


De leerlingen waren in de leeftijd van 16 tot 18 jaar en afkomstig uit o.a. Syrië, Kenia, Afghanistan, Italië, Georgië en België. Voor het UWC stond deze dag in het teken van service en teambuilding. De helft van de leerlingen was net in Maastricht aangekomen en nog volledig onbekend met alles en iedereen.



Ze kregen bij ons een uitgebreide rondleiding, een heerlijke lunch en in de middag staken ze de handen uit de mouwen en hielpen ons met kleine klusjes, zoals het schoonmaken van de binnenplaats en de kantine. Een nuttige, leuke en leerzame dag. En natuurlijk zorgden Mieke en Gemma voor een heerlijke lunch van soep en broodjes.

De reactie van het UWC: **“DANK JULIE WEL** voor alle energie die jullie steken in de begeleiding van onze studenten. Dit wordt door ons enorm gewaardeerd en we dragen dit een warm hart toe”. •



Van een oud-cursist:

“In Eckelrade kregen veel wanhopige asielzoekers weer hoop. Overal waar ze kwamen leken de deuren gesloten maar bij WereldWijd stond de deur wagenwijd open. Het was er ‘gezinsachtig’. Door de positieve uitstraling van de leerkrachten werd het leven weer gewoon”.

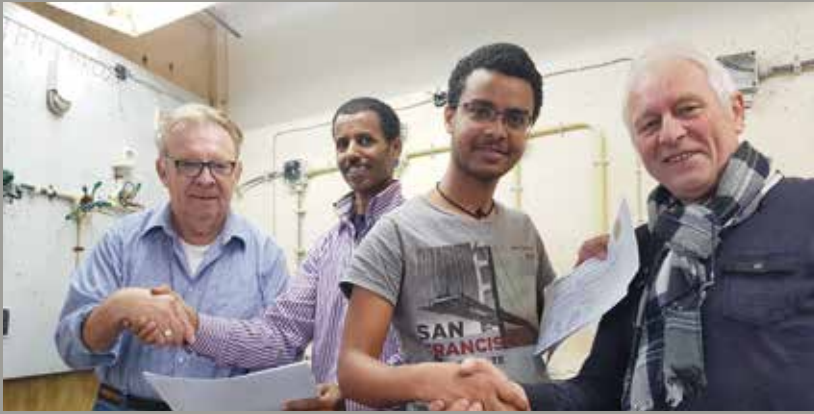
BEDANKT!

TER INFORMATIE

Sinds kort is de bestuurssamenstelling van Stichting WereldWijd is als volgt:

- Taco Bisscheroux, *voorzitter*
- Chantal van Lieshout, *secretaris*
- Theo Lamboij, *penningmeester*
- Jan Rombout, *bestuurslid*
- Berend Brouwer, *bestuurslid*
- Nel Bax, *bestuurslid*
- Sander Roosen, *bestuurslid*
- Kees Bronke, *bestuurslid*

Op www.stichtingwereldwijd.nl/over staat een foto van het voltallige bestuur.



EERSTE EXAMEN CURSUS ELEKTROTECHNIEK

Opnieuw een belangrijke mijlpaal van het project VakTaal; de eerste twee cursisten doen examen in de cursus elektrotechniek. Kudus (19 jaar) en Mehari (42 jaar) hebben de laatste maanden hard hun best gedaan om alle vakkennis onder de knie te krijgen. Vandaag, dinsdag 27 november, maken ze het examenwerkstuk onder streng doch rechtvaardig oog van twee docenten, Piet Hegger en Jo Lousberg. De derde docent elektrotechniek, Wladziu van Hugten, wacht thuis ongetwijfeld in spanning af of beide cursisten zullen slagen. Kudus en Mehari zijn beiden afkomstig uit Eritrea en volgen

momenteel het inburgerings-traject in Maastricht. Op hun roostervrije dagen komen ze naar WereldWijd om extra Nederlandse les te krijgen en de cursus elektrotechniek te volgen. Deze cursus biedt een goede opstap naar een reguliere beroepsopleiding in de elektrotechniek. Intussen staan al twee nieuwe cursisten te trappelen van ongeduld om te mogen starten met de cursus. Ze zullen na de kerstvakantie de vacante plekken van Kudus en Mehari opvullen. Opnieuw een duidelijk teken dat het project VakTaal in een behoefte vervult en een succes genoemd mag worden. •

SPONSORING IN NATURA: MAATSCHAPPELIJK BETROKKEN ONDERNEMEN

- Frijns Staalbouw Valkenburg | www.frijnsindustrialgroup.com
- Berner Landgraaf | www.shop.berner.eu
- Daniels Voerendaal | www.installatiebedrijf-jdanielsbv.nl
- Zuyd Hogeschool Heerlen | www.zuyd.nl
- Naaimachine Totaal Kerkrade | www.naaimachinetotaal.nl
- Arcus opleidingen Heerlen | www.arcuscollege.nl
- Bouwmensen Beek | www.bouwmensen.nl
- Zuiver Juridisch Maastricht | www.zuiverjuridisch.nl

In de "Wist u dat?" van deze WereldWijzer staan nog twee bijzondere donaties vermeld, zie pagina 7. •

COLOFON

Redactie:

Jacinta Kreuger, Matje Mattheij,
Louis Eggerdink, Chrit Leenders

Artikelen waarbij geen auteursnaam staat vermeld, zijn geschreven door de redactie.

Vormgeving:

Zippers Design | Claudia Ritzen

Foto's:

Stichting WereldWijd
Tenzij anders vermeld.

Oplage:

500 exemplaren
Tevens online in te zien via onze website.

Adres:

Stichting WereldWijd
Klompstraat 1
6251 NE Eckelrade
Tel: 043 408 31 22
Mail: info@stichtingwereldwijd.nl

Website:

www.stichtingwereldwijd.nl



Stichting.wereldwijd

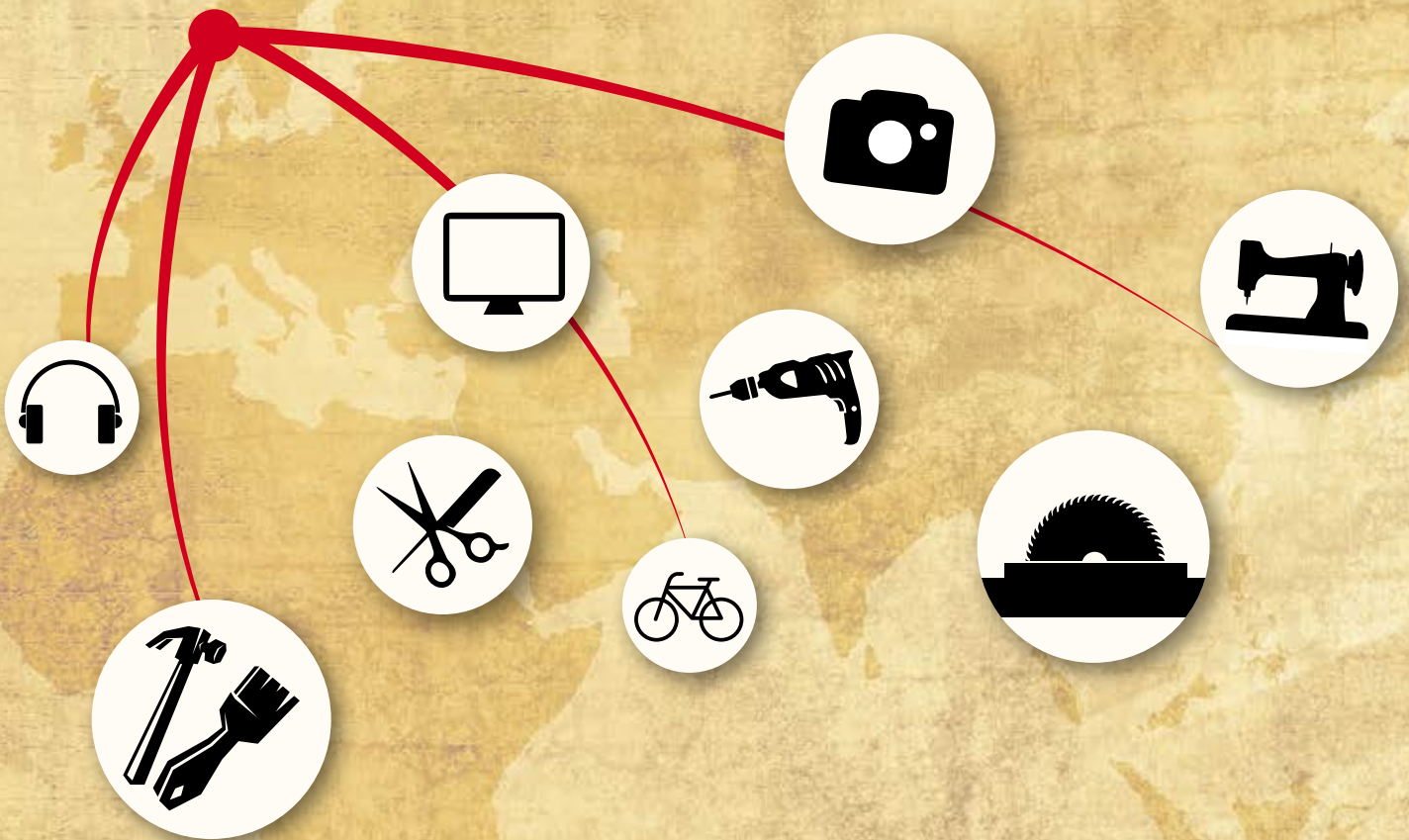


perfect
BRANDPREVENTIE
www.perfectbrandpreventie.nl

GEZOCHT:

Reislustige apparaten & gereedschappen

Heb je ze niet meer nodig, wij zorgen voor een tweede leven.



WereldTools is altijd op zoek naar spullen om de kisten mee te vullen.

Gereedschappen, naai-, boor-, zaagmachines e.d., fietsen, computers, koks- of kappersmaterialen, kortom alles wat iemand die naar zijn geboorteland moet terugkeren kan gebruiken om daar een nieuwe start te maken is van harte welkom. Hebt u zoiets op zolder of in uw schuur staan, belt u ons dan of stuur een mailtje.

Het project WereldTools is een onderdeel van het werk van Stichting WereldWijd en wordt financieel mogelijk gemaakt door het Europese Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

WereldTools: door EU gekozen als beste project van het EuropeesTerugkeerFonds.



www.stichtingwereldwijd.nl



Helpt u ook mee?

Maak het werk van Stichting WereldWijd mogelijk.

Met uw donatie helpt u ons. Uw steun maakt verschil.

Uw donatie kunt u overmaken op NL55RABO0113203594 t.n.v. WereldWijd te Eckelrade. Stichting WereldWijd is ANBI-erkend dus uw gift is aftrekbaar van de belasting.

WereldWijd zoekt vrijwilligers.

We zijn op zoek naar mensen die hun kennis van

- *timmeren en houtbewerken
- *metaalbewerken
- *kleding maken
- *lassen
- *elektrotechniek
- *computervaardigheden
- *ondernemersvaardigheden
- *de Nederlandse taal.

Ook zoeken we vrijwilligers voor het werk in de kantine en voor onderhoud aan ons gebouw. We bieden: onkostenvergoeding, ongevallenverzekering, ondersteuning tijdens de inwerkperiode, een mooie omgeving, leuke collega's, en een interessante werkplek.

Het project WereldTools wordt financieel mogelijk gemaakt door de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Justitie en Veiligheid. Het project VakTaal wordt financieel mogelijk gemaakt door het Elisabeth Strouven Fonds.

WereldTools: door EU gekozen als beste terugkeerproject van het Europees Terugkeer Fonds.

Klompstraat 1 | 6251 NE Eckelrade (Limburg) | T 043 - 408 31 22 |
E info@stichtingwereldwijd.nl | www.stichtingwereldwijd.nl |
www.facebook.com/stichtingwereldwijd



Stichting WereldWijd